

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	9524100113
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9524100113.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obžalovaných Ing. C. M., Ing. D. Č., PhD. a Š. R., pre prečin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a iné, na verejnom zasadnutí konanom 2. júla 2026 v Bratislave prerokoval odvolania obžalovaného Ing. D. Č., PhD., a prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 14. februára 2025, č. k. 12T/1/2024-2692, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD. a obžalovanému Š. R.. Oslobodzujúci výrok vo vzťahu k obžalovanému Ing. C. M. zostáva nedotknutý.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vracia Špecializovanému trestnému súdu, aby ju vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD. a obžalovanému Š. R. v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

1. Špecializovaný trestný súd (ďalej aj „prvostupňový súd“) rozsudkom zo 14. februára 2025, č. k. 12T/1/2024-2692, uznal obžalovaného Ing. D. Č., PhD., za vinného z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, na tom skutkovom základe, že: ako konateľ spoločnosti F. I., s.r.o., IČO: XX XXX XXX uzatvoril s obcou L.Ň. dňa 26.12.2016 mandátnu zmluvu (v znení dodatku č. X zo dňa 02.05.2017), na základe ktorej sa zaviazal pre obec zabezpečiť stavebný dozor pri realizácii stavby „Q. N. L.“ v rozsahu 45 dní za cenu 3.240,- € s DPH (72,- €/deň), následne však stavebný dozor realizoval maximálne v rozsahu troch dní, napriek tomu obž. Č. dňa 24.11.2017 vystavil faktúru č. XXX/XXXX, na základe ktorej voči obci L. uplatnil nárok na zaplatenie odmeny v plnej výške, t. j. v sume 3.240,- € s DPH, hoci stavebný dozor v zmluvne dohodnutom rozsahu nevykonával, pričom vedel, že obec L. túto ním vystavenú faktúru, ktorú uhradila, použije ako doklad na preukázanie výdavkov súvisiacich s realizáciou tejto stavby, na financovanie ktorej

bol obci L. na základe Zmluvy č. O.-D.-E.-XXXX-XX/XX uzavretej dňa 30.12.2016 s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky poskytnutý nenávratný finančný príspevok (ďalej len „NFP“) na úhradu 95% nákladov stavby s tým, že časť NFP (85%) bola tvorená z Kohézneho fondu EÚ a časť NFP (15%) bola tvorená zo štátneho rozpočtu SR, pričom v dôsledku takto ním vystavenej faktúry bola obci L. neoprávnene vyplatená časť NFP vo výške 2.872,80 € (2.441,88 € z prostriedkov Kohézneho fondu a 430,92 € z prostriedkov štátneho rozpočtu),

Za to bol obžalovanému Ing. D. Č., PhD., uložený podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 určil obžalovanému skúšobnú dobu na tri roky.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 3.000,- €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 súd ustanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace.

Zároveň prvostupňový súd:

· podľa § 285 písm. b), písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaných Ing. C. M. a Ing. D. Č., PhD., spod obžaloby podanej prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. XX/1 Gv 111/2024/1000 z 10. apríla 2024,

v zmysle ktorej mali v bode 1. spáchať:

- obžalovaný C. M. prečin poškodzovanie finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a zločin subvenčný podvod podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

- obžalovaný D. Č. prečin poškodzovanie finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a zločin subvenčný podvod podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku spáchané formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

tým, že:

obž. C. M. v mene spol. X Y., s.r.o., so sídlom D. V. XX, Ž., IČO: XX XXX XXX (ďalej „X Y., s.r.o.“) pri realizácii projektu „Q. N. L.“ v rámci Operačného programu Kvalita životného prostredia, prioritná os 1. Udržateľné využívanie prírodných zdrojov prostredníctvom rozvoja environmentálnej infraštruktúry, na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. OPKZP-PO1-SC111-2016-10/74 uzavretej medzi Ministerstvom životného prostredia SR ako poskytovateľom a obcou L. ako prijímateľom dňa 30.12.2016 s vedomím, že predmetný projekt je financovaný z finančných prostriedkov pochádzajúcich z EÚ a dodanie časti stavebných prác a materiálu je fiktívne, v čase po 30.11.2017 predložil zhotoviteľovi projektu „Q. N. L.“ spoločnosti R. V., s.r.o., so sídlom A. V. X, Ž., IČO: XXXXXXXXX faktúru spoločnosti X Y., s.r.o. č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.11.2017 na sumu 143.902,19 € s DPH, ktorá bola zhotoviteľom uhradená, pričom v zmysle súpisu stavebných prác

- objekt spevnené plochy - mali byť o.i. dodané:

- podklad zo štrkodrtie hr. 200 mm v množstve 1.389,270 m²

- výstuž betónových mazanín zo zvarovaných sietí Kari spodná + horná výstuž - d 8 mm, oka 100/100 mm v množstve 23,597 t

- presun hmôt pre pozemné komunikácie kryt betónový, v množstve 1.608,499 t

z ktorých stavebných prác a materiálov bolo dodaných len:

- podklad zo štrkodrtie hr. 0,1 cm v množstve 1.389,270 m²

- výstuž betónových mazanín zo zvarovaných sietí Kari - d 6 mm, oka 100/100 mm v množstve 6,631 t

a

- presun hmôt pre pozemné komunikácie kryt betónový, v množstve 1.072,192 t

a ostatná deklarovaná časť týchto stavebných prác a materiálov dodaná nebola, pričom faktúra č. XXXXXXXXXX bola vystavená spol. X Y., s.r.o. s vedomím obž. Ing. Č.K. v postavení osoby vykonávajúcej stavebný dozor a zároveň konateľa spoločnosti F. I., s.r.o., so sídlom Z. XXXX/25, Ž., IČO: XXXXXXXXX ako spoločnosti zabezpečujúcej výkon stavebného dozoru stavby „Q. N. L.“ o predstieranom dodaní predmetnej časti stavebných prác a materiálov a obž. Ing. Č., v mene spol. F. I.,

s.r.o. vo vzťahu k predmetnej časti stavebných prác a materiálov

- dňa 28.09.2017 potvrdil záznam z odovzdania a prevzatia staveniska - diela „Q. N. L.A.“ na základe Zmluvy o dielo

- dňa 28.09.2017 potvrdil fiktívne zápisy v stavebnom denníku stavby „Q. N. L.“

- dňa 10.11.2017 potvrdil protokol o prevzatí tohto diela

- v presne nezistenom čase pred 20.11.2017 potvrdil súpis stavebných prác objektu spevnené plochy stavby „Q. N. L.“, ktorý tvorí prílohu faktúry spol. R. V., s.r.o. č. XXXXXXXX zo dňa 20.11.2017

- dňa 24.11.2017 vystavil súpis prác stavebného dozoru s fiktívnymi zápismi, ktorý tvorí prílohu faktúry spol. F. I., s.r.o. č. XXX/XXXX zo dňa 24.11.2017

- v čase pred 12.04.2018 vystavil čestné prehlásenie, ktorého prílohu tvorí o. i. súpis stavebných prác objekt: Spevnené plochy stavby „Q. N. L.“,

na základe čoho Ministerstvo životného prostredia SR dňa 24.07.2018 vyplatilo obci L. NFP vo výške 168.204,30 €, ako časť z celkového NFP vo výške spolu 353.435,20 € a v objeme 95% vynaložených výdavkov, z čoho 85% tohto príspevku bolo financovaných z Kohézneho fondu a 15% príspevku zo štátneho rozpočtu SR, čím takým konaním boli porušené § 19 ods. 1, ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. n) zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov a bod 2.6 Zmluvy o NFP zakotvujúci, okrem iného, že tieto finančné prostriedky je potrebné vynakladať hospodárne, efektívne, účinne a účelne, v spojení s čl. 9 ods. 4. písm. b) bod ii), v) Všeobecných zmluvných podmienok tvoriacich prílohu č. 1 tejto zmluvy, a takýmto nedodaním časti stavebných prác a materiálov spôsobili Ministerstvu životného prostredia SR, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, v zastúpení Slovenskou agentúrou životného prostredia, Tajovského 28, Banská Bystrica škodu vo výške 31.633,43 € pozostávajúcu vo výške 25.543,99 € z finančných prostriedkov Kohézneho fondu a vo výške 4.507,76 € z finančných prostriedkov štátneho rozpočtu SR, pretože vo vzťahu k obžalovanému Ing. C. M. nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný a vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., tento skutok nie je trestným činom.

Zároveň prvostupňový súd podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného Š.F. R. spod obžaloby podanej prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. XX/1 Gv 111/2024/1000 z 10. apríla 2024, v zmysle ktorej mal v bode 2. spáchať prečin poškodzovanie finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a prečin subvenčný podvod podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku,

tým, že

obž. Š. R. ako starosta obce L. v úmysle vylákať finančné prostriedky od poskytovateľa Ministerstva životného prostredia, na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. OPKZP-P01-SC111-2016-10/74 zo dňa 30.12.2016 na projekt „Q. N. L.“ uzavretej medzi MŽP ako poskytovateľom a obcou L. ako prijímateľom, realizovaný v rámci Operačného programu Kvalita životného prostredia, prioritná os 1. Udržateľné využívanie prírodných zdrojov prostredníctvom rozvoja environmentálnej infraštruktúry, predložil s vedomím, že predmetný projekt je financovaný z finančných prostriedkov pochádzajúcich z EÚ a dodanie časti prác stavebného dozoru je fiktívne, dňa 12.04.2018 Žiadosť o platbu č. XXXXXXXBXXXXXXXX s faktúrou spoločnosti F. I., s.r.o. č. XXX/XXXX zo dňa 24.11.2017 na sumu 3.240,- € s DPH za dodanie prác stavebného dozoru, ktorá bola odberateľom obec L. uhradená, hoci práce stavebného dozoru v rozsahu 42 dní z celkového počtu 45 dní podľa dodatku č. 1 k mandátnej zmluve neboli dodané, na základe čoho Ministerstvo životného prostredia SR dňa 24.07.2018 vyplatilo obci L. NFP vo výške 168.204,30 € ako časť z poskytnutého NFP v celkovej výške 353.435,20 € a v objeme 95% vynaložených výdavkov, z čoho 85% príspevku bolo financovaných z Kohézneho fondu a 15% príspevku zo štátneho rozpočtu SR, čím boli porušené § 19 ods. 1, ods. 3 a § 31 ods. 1 písm. n) zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy v znení neskorších predpisov a bod 2.6 Zmluvy o NFP zakotvujúci o.i., že tieto finančné prostriedky je potrebné vynakladať hospodárne, efektívne, účinne a účelne, v spojení čl. 9 ods. 4. písm. b) bod ii), v) Všeobecných zmluvných podmienok tvoriacich prílohu č. 1 tejto zmluvy a takým konaním spôsobil Ministerstvu životného prostredia SR, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, v zastúpení Slovenskou agentúrou životného prostredia, Tajovského 28, Banská Bystrica, škodu vo výške 2.872,80 € pozostávajúcu vo výške 2.441,88€ z finančných prostriedkov Kohézneho fondu a vo výške 430,92 € z finančných prostriedkov štátneho rozpočtu SR,

pretože vo vzťahu k obžalovanému Š. R. nebolo dokázané, že sa tento skutok stal.

2. Proti tomuto rozsudku na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, podali odvolania prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), a to v celom rozsahu v neprospech všetkých troch obžalovaných a obžalovaný Ing. D. Č. voči výroku o vine a voči výroku o treste. Obžalovaní Ing. C. M. a Š. R. sa vzdali práva na podanie odvolania voči všetkým výrokom vyhláseného rozsudku, a to aj vo vzťahu ku všetkým osobám, ktoré sú oprávnené podať odvolanie v ich prospech.

3. Prokurátor podané odvolanie odôvodnil podaním z 13. mája 2025 (č. l. 2720 - 2721) nasledovne (skrátene):

3.1. So znením napadnutého rozsudku v oslobodzujúcej časti sa nemožno stotožniť.

3.2. Obžalovaný Š. R., ako starosta obce L.Ň., ktorá bola prijímateľom NFP, podľa názoru obžaloby, na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní konal v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože bol uzročený s tým, že výkon stavebného dozoru na Q. N. L. neprebíha tak, ako to deklaroval obžalovaný D. Č., PhD., ktorý aj bol za predmetné konanie odsúdený. Ani on, ani iné osoby, čo nakoniec stavebný dozor aj priznal, neevidoval obžalovaného D. Č., PhD., na stavbe v rozsahu tak, ako to tento obžalovaný deklaroval. Napriek tomu mu bol obcou L., zastúpenej obžalovaným Š. R., vyplatený celý požadovaný honorár financovaný zo zdrojov EÚ a rozpočtu SR.

3.3. Nemožno preto akceptovať názor súdu a ustáliť súdnu prax, že jediná osoba konajúca za prijímateľa NFP, v tomto prípade starosta obce, nebol zodpovedný za priebeh a výsledok stavebných prác vrátane stavebného dozoru, pretože v žiadostiach o jednotlivé platby písomne deklaroval, že ním predkladané písomnosti, ako prílohy ŽoP poskytovateľovi NFP sú pravdivé a zodpovedajú realite. Niet preto v postavení žiadateľa o NFP žiadnej inej osoby zodpovednej za pravdivosť týchto údajov, preto takáto osoba musí vynaložiť aspoň minimálne úsilie na kontrolu správnosti ním podpisovaných údajov, čo obžalovaný Š. R. nevykonával a v tomto smere bol úplne pasívny, dokonca v čase podstatnej realizačnej fázy výstavby zberného dvora, ako to sám uviedol, ani len nebol na stavbe, pretože práve v tom čase bol na zahraničnej dovolenke.

3.4. Nie je správny právny názor súdu o nemožnosti spáchania trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu neexistujúcej výšky škody, pretože u tohto trestného činu, rovnako ako u trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona, v týchto základných skutkových podstatách škoda nie je ich znakom.

3.5. Rovnaký záver o spáchaní trestného činu v zmysle záverečnej reči prokurátora platí aj u obžalovaného Ing. C. M.

3.6. Z výsledkov dokazovania, podľa názoru obžaloby, jednoznačne vyplýva, že to bol práve tento obžalovaný, ktorý manažérsky zabezpečoval nielen samotný priebeh stavby, ale aj výber niektorých zo subjektov zabezpečujúcich výstavbu Q. N. L..

3.7. Súd v tomto smere vôbec relevantne nezohľadnil už počiatočnú fázu výstavby Q. N. L., konkrétne nebral dostatočne do úvahy výpoveď svedka A. R., ktorý vypovedal, že v procese výberu zhotoviteľa stavby predložil najvýhodnejšiu ponuku, musel však navyšovať cenu tak, aby zvíťazila spoločnosť, ktorú presadzoval práve obžalovaný Ing. C. M., k čomu nakoniec aj došlo.

3.8. K samotnej realizačnej fáze výstavby tohto zberného dvora vo vzťahu k obžalovanému Ing. C. M. vypovedali najmä svedkovia N. H. a E. E., na výpoveď ktorých osobitne poukazuje, ako aj Ing. D. N., G. G., W. Q., C. G. a ďalší.

3.9. Jednotlivo a najmä súhrne z týchto výpovedí vyplynulo, že celý projekt riadil obžalovaný Ing. C. M., usmerňoval a koordinoval jednotlivé stavebné práce, zadával pokyny na spracovanie časti stavebnej a zmluvnej dokumentácie, dokonca aj pokyny na jej prepracovanie, hoci táto dokumentácia niekedy nezodpovedala realite.

3.10. V detailoch poukazuje najmä na obsah uvedených svedkov, ale aj svedkov D. Č., C. C., B. L., A. L. a C. H.

3.11. Na rozdiel od právneho názoru súdu zastáva právny názor, že týmito dôkazmi bola spoľahlivo preukázaná osobná účasť obžalovaného Ing. C. M. na protiprávnom konaní, ktoré je predmetom obžaloby v danej veci.

3.12. Ako to už bolo uvedené, je pravdou, že obžalovaný Ing. C. M. nebol formálne oprávnený konať za žiadnu zo stavebných spoločností, ale práve na základe zmluvy o spolupráci so spoločnosťou X Y., s. r. o. bol de facto jediným manažujúcim, ktorý zabezpečoval priebeh výstavby Q. N. L. vrátane pasívnej

účasti spoločností R. V., s. r. o. a X Y., s. r. o., pretože fyzicky stavebné práce realizovali subdodávateľia, počnúc spoločnosťou H. E., s. r. o., za ktorú konal už uvedený svedok N.. H.

3.13. Obžalovaný Ing. C.. M. tak za daných okolností vedel, že stavba, realizáciu ktorej riadil, neprebíha v súlade s projektovou dokumentáciou, najmä, že nie sú dodané a použité 2 deklarované tzv. kari siete, štrkodrť a stavebný dozor, a napriek tomu zabezpečoval deklarovanie riadneho priebehu stavby, pritom v tomto smere usmerňoval najmä N.. H. vrátane prepisovania ním stavebného denníka a zmluvnej dokumentácie tak, aby tieto deklarovali skutočnosti, ktoré neboli v súlade s ich skutočným stavom.

3.14. A práve takéto konanie obžalovaného Ing. C.. M. bolo následne tým podstatným, na základe ktorého bola obžalovaným Š.. R. predložená ŽoP obsahujúca aj také relevantné prílohy k priebehu stavby, ktoré deklarovali výkon prác a dodávky tovaru, ktoré neboli zrealizované.

3.15. Analogicky sa predmetné tvrdenia vzťahujú aj na oslobodzujúcu časť rozsudku vo vzťahu k obžalovanému Ing. D.. Č..

3.16. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napádaný rozsudok Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 12T/1/2024 zo 14. februára 2025 v časti oslobodenia spod obžaloby jednotlivých obžalovaných podľa § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku, a aby tomuto súdu podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku uložil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

4. Obžalovaný Ing. D. Č.K., PhD., podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Mierta podaním z 26. mája 2025 (č. l. 2726 - 2732) nasledovne (skrátene):

4.1. Zistený skutkový stav nebol prvostupňovým súdom ustálený jednoznačne a bez dôvodných pochybností, nakoľko je ustálený len na podklade nezákonného znaleckého posudku. Jednotlivé dôkazy pri hodnotení v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku neposkytujú logickú a ničím neprerušenu reťaz dôkazov, ktoré vo výsledku identifikujú a preukazujú skutkový dej (stav) vo vzťahu ku nemu v rozsahu, kedy niet pochybností o ním zavinenom konaní na skutku, ktorý je trestným činom.

4.2. Súd pri dokazovaní vychádzal čisto formálne z listinných dôkazov - Mandátnej zmluvy vrátane Dodatku č. 1, pričom neprihliadol na skutočne zmluvnými stranami dohodnutý obsah zmluvného vzťahu a na vôľu zmluvných strán mandátnej zmluvy. Na výkon činnosti stavebného dozoru bola uzatvorená Mandátna zmluva z 26. decembra 2016, medzi obcou L. a spoločnosťou F. I., s. r. o. na výkon stavebného dozoru za dohodnutú cenu 3.240,- € s DPH, ktorú v mene spoločnosti F. I., s. r. o., podpísal ako konateľ tejto obchodnej spoločnosti.

4.3. Stavebný dozor mal byť od počiatku poskytovaný ako občasný stavebný dozor, pričom na vykonávaní občasného stavebného dozoru mali aj obe zmluvné strany záujem. Odvoláva sa na článok III. Mandátnej zmluvy, ktorý ustanovuje, že stavebný dozor sa bude vykonávať podľa potreby. Následne zmluva síce určuje výkon stavebného dozoru ako „trvalý“, avšak ide o chybu pri príprave Mandátnej zmluvy, čo bolo zhodne uvedené ním, ako aj starostom obce L. - Š. R.. O tom, že ide o zjavnú chybu v písaní z nepozornosti svedčí aj to, že v Mandátnej zmluve je určené, že ide o „Q. N. O. C.“, či Okresný úrad Námestovo. Z toho je zrejmé, že pri príprave Mandátnej zmluvy skutočne došlo k viacerým administratívnym chybám, tak ako od počiatku uvádzal.

4.4. Pre stavenú činnosť je typické, že platí v plnej miere to, čo je dohodnuté na stavbe (na osobných stretnutiach), prípadne ústne a akosi z podstaty stavebnej činnosti vyplýva, že jej subjekty nekladú dôraz na samotnú potrebu písomného dojednania podmienok jej výkonu. Nemožno preto ustáliť, že mal pre stavbu vykonávať trvalý stavebný dozor, obzvlášť pokiaľ to obe zmluvné strany priamo popierajú a z ich vyhlásení jednoznačne vyplýva, že obe zmluvné strany mali záujem na občasnom stavebnom dozore.

4.5. Súd uvádza, že dôvodná mala byť len fakturácia činnosti stavebného dozoru za maximálne 3 dni, pričom tak vychádza zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX z 20. októbra 2021, vypracovaný znalcom Ing. Ivanom Čiernym, znalcom z odboru stavebníctvo. V plnej miere namieta tento znalecký posudok, ktorý bol pri rozhodovaní súdu o tom, či bol stavebný dozor vykonaný riadne jediným dôkazom. Uvedený znalecký posudok je tendenčný a zjavne účelový.

4.6. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku opomenul použiť zápisnice o výsluchoch svedkov, ktorých výpovede sú k objektívnemu posúdeniu stanovených otázok kľúčové. Uvedený posudok je preto potrebné považovať za spleť subjektívnych a jednolíniových úvah a záverov, ku ktorým znalec dospel aj na základe zápisníc o výsluchoch svedkov, z ktorých sa neskôr stali obvinení. Použitie výpovedí svedkov po tom, čo sa ich procesné postavenie zmenilo, je v príkrom rozpore so zásadami

dokazovania. Preto táto skutočnosť robí znalecký posudok v rámci dokazovania nepoužiteľným.

4.7. Znalec sa nevenoval možnosti, že úkony stavebného dozoru sú vykonávané aj mimo staveniska. Služby stavebného dozoru pritom netvoria len služby vykonávané priamo na stavenisku, ale tiež mnohé úkony vykonávané mimo staveniska - v kancelárii, (ako príprava podkladov, prepočítavanie údajov, kontrola dokumentácie, pokyny vydávané telefonicky a podobne). Je preto nezmyselné, aby znalec pri občasnom stavebnom dozore priamo určoval dni, kedy bol alebo nebol stavebný dozor na stavenisku a to bez toho, aby prihliadol na samotný spôsob výkonu stavebného dozoru. Zmluva pritom nijakým spôsobom neurčuje, že stavebný dozor je povinný predkladať akékoľvek vyúčtovania svojej práce, či už úkonovo, hodinovo alebo inak. Výkon stavebného dozoru nepodliehal rozsahu v hodinách prípadne konkrétnych úkonov ako to znalec určil.

4.8. Mandátna zmluva pritom priamo stanovuje jedinú a konečnú sumu, za ktorú bude stavebný dozor vykonaný, pričom tiež jednoznačne stanovuje, že táto cena je maximálna. Z toho vyplýva, že táto cena je konečná za celú službu stavebného dozoru, ako takú a to bez ohľadu na to, koľko jednotlivých úkonov stavebného dozoru je vykonaných. V tejto situácii preto nie je možné, aby znalec určoval cenu služieb stavebného dozoru jednoducho a to len na podklade toho, či stavebný bol na stavenisku prítomný, nakoľko stavebnému dozoru patrila dohodnutá suma bez ohľadu na počet dní fyzicky strávených na stavenisku.

4.9. Znalec v znaleckom posudku rieši právne otázky predovšetkým to, že dodaný stavebný dozor bol neoprávnené fakturovaný a v akej sume. Znalec nemá vo svojej kompetencii určovať či boli služby fakturované oprávnené, alebo nie. Riešenie právnych otázok je vždy výlučne v kompetencii súdu.

4.10. Znalecký posudok je nezákonný aj v časti riešenia otázky výšky škody a to najmä aká škoda mala byť spôsobená vo vzťahu k poskytnutému nenávratnému finančnému príspevku. Je potrebné vytknúť, že tieto otázky mali byť vypracované výlučne v súčinnosti so znalcom z odboru Ekonomie a manažmentu, odvetvie Kontrolig.

4.11. V súvislosti so znaleckým posudkom č. 203/2021 namieta aj ustálenú výšku škody, ktorú mal podľa súdu spôsobiť. Výška škody je určená a následne ustálená na základe nezákonného znaleckého posudku nesprávne z dôvodu, že cena za výkon stavebného dozoru bola určená v zmluve ako cena za celý výkon stavebného dozoru, bez potreby preukazovania vykonaných úkonov. Znalec však pri určovaní dopadu na nenávratný finančný príspevok vychádzal najskôr z určenia ceny za jeden deň výkonu stavebného dozoru, pri dodaní 3 dní, bez zohľadnenia výkonu stavebného dozoru mimo stavenisko a rozdielom so sumou úkonov, ktoré mali byť vykonané. Tento výpočet je však vzhľadom na charakter dohodnutého výkonu stavebného dozoru (ako občasného) a aj samotných ustanovení Mandátnej zmluvy výslovne nesprávny, keďže v ňom nie je absolútne odzrkadlený charakter stavebného dozoru, ako ani spôsob určenia ceny za jej výkon, ako celku. Súd následne ustálil výšku škody na podklade tohto nesprávneho vyčíslenia.

4.12. Trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona z hľadiska subjektívnej stránky vyžaduje úmyselné zavinenie. Nie je však pravdou, že konal úmyselne. Úmyselné zavinenie vylučujú jednotlivé preukázané skutočnosti. Činnosť stavebného dozoru realizoval riadne. Všetky úkony stavebného dozoru vykonával v dobrej viere, bez akéhokoľvek úmyslu obohatiť sa na úkor iného a využiť tak finančné prostriedky z Kohézneho fondu EÚ a štátneho rozpočtu. Je potrebné tiež prihliadnuť na ním uvádzané, že nemal vedomosť o tom, z akých zdrojov je uhrádzaná ním vystavená faktúra za vykonané služby staveného dozoru.

4.13. Uvedené skutočnosti tak absolútne vylučujú prítomnosť úmyselného zavinenia, nakoľko jednak nebol vedený úmyslom obohatiť sa na úkor Kohézneho fondu EÚ a štátneho rozpočtu, ale ani nemal vedomosť o tom, že ním vystavené faktúry budú z týchto zdrojov uhrádzané.

4.14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd zabezpečil a vykonal znalecký posudok vo vzťahu k výkonu stavebného dozoru, pribratím znalca z odboru stavebníctvo, ktorý bude vypracovaný v súčinnosti so znalcom z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie Kontrolig.

4.15. Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd, vyššie navrhované dôkazy sám vykonal a následne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, aby ho ako obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchal on ako obžalovaný alebo preto, že uvedený skutok nie je trestným činom, alternatívne, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky ako odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), alebo písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu ako prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

5. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný Ing. C. M. prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Mularčiča podaním z 29. mája 2026 nasledovne (skrátene):

5.1. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne a právne správne. V konaní pred súdom prvého stupňa nebolo dokázané, že sa mal dopustiť skutku, ktorý mu je kladený za vinu tak, ako to bolo popísané v skutkovej vete obžaloby.

5.2. Ani z jedného dôkazu nevyplývalo, že by mal konať za akúkoľvek spoločnosť pri výstavbe Q. N. v L.. Nebol štatutárnym orgánom spoločnosti X Y., s. r. o., a nemal na konanie v jej mene ani plnú moc. Bol iba osobou, ktorá sprostredkovala túto zákazku pre spoločnosť X Y., s.r.o.

5.3. Sám prokurátor vo svojom odôvodnení odvolania uvádza, že stavbu realizovali subdodávatelia počnúc spoločnosťou H. E., s.r.o., za ktorú konal svedok N.. H., avšak bez toho, aký podiel viny má byť v tomto prípade jeho ako osoby, keď táto spoločnosť nevykonala stavbu v zmysle projektovej dokumentácie. Prokurátor ani nemal snahu vysvetliť a objasniť tvrdenie o tom, že mal usmerňovať N.. H. pri realizácii stavby Q. N. v L., či kohokoľvek iného.

5.4. Tvrdenie v skutkovej vete obžaloby, že mal predložiť zhotoviteľovi projektu Q. dvor L. spoločnosti R. V., s.r.o., faktúru č. XXXXXXXXXXXX spoločnosti X Y., s.r.o., sa nezákladá na pravde a v celom prípravnom ako aj v súdnom konaní toto nebolo preukázané a ani to nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu.

5.5. Svedecká výpoveď Ing. N. H. ako konateľom spoločnosti H. E., s.r.o., počas výstavby Q. N. v L. je voči nemu ako obžalovanému osamotená, nevierohodná (nebola potvrdená inými vykonanými dôkazmi), práve naopak bola vyvrátená dokonca aj svedeckou výpoveďou svedka G., ktorý je švagrom svedka N. H..

5.6. Čo sa týka svedka A. R., tak jeho tvrdenia neboli ničím a nikým verifikované, respektíve preukázané dôkazmi či už v prípravnom konaní alebo súdnom konaní. Ide o svedka, ktorý je neobjektívny a to najmä z dôvodu, že nebol úspešný uchádzačom v súťaži a na jeho iniciatívu bolo vedené trestné konanie, ktoré však bolo zastavené.

5.7. V prípravnom konaní to bol práve svedok N. H., ktorý predložil dve zmluvy uzavreté medzi spoločnosťou X Y., s.r.o. a H. E., s.r.o., čo však na hlavnom pojednávaní okrem neho nepotvrdil nikto, že by mal mať vedomosť o tom, že boli pravé a existovali. Konateľ za spoločnosť X Y., s.r.o., G. G. na hlavnom pojednávaní ako svedok potvrdil pravosť len jednej zmluvy o dielo a to tej, ktorá bola uzavretá v celkovej hodnote 74 373,38 €. Pravosť podpisu znaleckým dokazovaním na zmluve o dielo v celkovej hodnote 60 624,51 € zo strany konateľa G. za X Y., s.r.o., bola vyvrátená a teda N. H.L. bol jediný svedok, ktorý tvrdil, že toto mal predložiť M. počas výstavby Q. N. v L..

5.8. V prípade svedka E. nešlo o priameho svedka ako takého, ale o svedka, ktorý mal informácie z druhej ruky v roku 2020. Preto aj jeho svedecká výpoveď v roku 2020 v prípravnom konaní nie je vierohodná ani objektívna, čo bolo preukázané na hlavnom pojednávaní.

5.9. Na základe uvedeného žiada odvolací súd, aby podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

6. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podaných odvolaniach 18. júna 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

7. Odvolací súd na rozhodnutie o podaných odvolaniach nariadil verejné zasadnutie na 2. júla 2026. Prokurátor na verejnom zasadnutí predniesol konečný návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania z 13. mája 2025 a navrhol, aby odvolací súd na podklade ním podaného odvolania podľa § 321 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku súdu prvého stupňa uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obžalovaný Ing. D. Č.E., PhD., na verejnom zasadnutí predniesol končený návrh totožne s písomných odvolaním z 26. mája 2025 a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa jeho osoby podľa § 321 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku s tým, že navrhol, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám tak, že ho spod obžaloby pre predmetný skutok oslobodí podľa § 285 písm. a), písm. b) prípadne písm. c) Trestného poriadku, alternatívne po zrušení napadnutého rozsudku v tejto časti podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vráti vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obžalovaný Ing. C.Á. M. predniesol končený návrh totožne s písomným vyjadrením z 29. mája 2026 s tým, že navrhuje odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný Š. R. navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaný Ing. D. Č., PhD., a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

9. Odvolací súd sa pri prieskume napadnutého rozsudku zamerail na skúmanie toho, či prvostupňový súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré môžu prispieť k objasneniu stíhaného skutku, či pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je totiž pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. (viď. III. ÚS 332/2009)

K odvolaniu obžalovaného Ing. D. Č., PhD.

11. V trestnom konaní nebolo sporné, že medzi obcou L. zastúpenou obžalovaným Š. R. a spol. F. I. s. r. o., zastúpenou obžalovaným Ing. D. Č., PhD., bola 26. decembra 2016 uzavretá mandátna zmluva na výkon stavebného dozoru a odborného poradenstva podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „mandátna zmluva“), ktorá bola zmenená Dodatkom č. 1 k mandátnej zmluve z 2. mája 2017 (ďalej len „dodatok k mandátnej zmluve“).

12. Predmetom mandátnej zmluvy bol záväzok spol. F. I. s. r. o. (mandatára) zabezpečiť výkon stavebného dozoru na stavbe Q. N. v obci L. v rozsahu uvedenom v zmluve a záväzok obce L. (mandanta) uhradiť dohodnutú cenu za vykonané práce.

13. Z výpovede obžalovaného Ing. D. Č., PhD., vyplynulo, že za účelom splnenia svojho záväzku z mandátnej zmluvy prevzal stavenisko a začal na stavbe vykonávať stavebný dozor až v čase, kedy už bola časť diela (betonáž) vykonaná.

14. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný Ing. D. Č., PhD., v čase prevzatia staveniska už objektívne nemohol vykonať stavebný dozor v celom dohodnutom rozsahu podľa mandátnej zmluvy a jej dodatku, a preto len čiastočne vykonania stavebného dozoru obžalovaným nemožno považovať za riadne splnenie záväzku spol. F. I. s. r. o., z mandátnej zmluvy.

15. V tejto situácii mal obžalovaný možnosť oznámiť druhej zmluvnej strane - obci L., vykonanie časti diela bez jeho stavebného dozoru (čl. III. ods. 5, ods. 6 mandátnej zmluvy) a uzavrieť s ňou dodatok k mandátnej zmluve, kde by sa, vzhľadom na už vykonané práce, upravila aj pomerná výška odmeny za čiastočný výkon stavebného dozoru, prípadne mal možnosť od mandátnej zmluvy odstúpiť.

16. Pokiaľ však obžalovaný v mene spol. F. I. s. r. o., napriek tejto skutočnosti uplatnil faktúrou z 24. novembra 2017, č. XXX/XXXX voči obci L. nárok na odmenu vo výške 3.240,- € a za týmto účelom deklaroval v súpise prác stavebného dozoru úkony, ktoré reálne nevykonával, má toto jeho konanie, ktorým získal neoprávnený majetkový prospech, trestnoprávny charakter.

17. Nemožno sa stotožniť ani s odvolacou námietkou obžalovaného o absencii subjektívnej stránky trestného činu, teda s tvrdením, že obžalovaný nevedel, že faktúra z 24. novembra 2017, č. XXX/XXXX, ktorú vystavila spol. F. I. s. r. o., obci L. na sumu 3.240,- € za výkon stavebného dozoru, bude hrazená zo zdrojov kohézneho fondu EÚ, v dôsledku čoho u neho, podľa jeho názoru, absentuje subjektívna stránka prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona.

18. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vedel o tom, že tento projekt má byť financovaný z eurofondov. Navyše táto forma financovania projektu vyplýva aj z čl. V. ods. 4 mandátnej zmluvy, podľa ktorej sa mandatár zaviazal strpieť výkon kontroly, auditu, overovania súvisiaceho s predmetom zmluvy kedykoľvek počas platnosti a účinnosti Zmluvy o poskytnuté nenávratného finančného príspevku, ktorú má verejný obstarávateľ uzavretú s poskytovateľom nenávratného finančného príspevku, a oprávneným osobám má poskytnúť všetku potrebnú súčinnosť, pričom oprávnenými osobami sú: poskytovateľ nenávratného finančného príspevku a ním poverené osoby, útvar následnej finančnej kontroly a nimi poverené osoby, Najvyšší kontrolný úrad SR, príslušná Správa finančnej kontroly, Certifikačný orgán a nimi poverené osoby, orgán auditu, jeho spolupracujúce orgány a nimi poverené osoby, splnomocnení zástupcovia Európskej Komisie a Európskeho dvora audítorov, osoby prizvané orgánmi uvedenými v písm. a) až d) v súlade s príslušnými právnymi predpismi SR a EÚ.

19. Z vyššie uvedených skutkových okolností odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný vedel, že počas betonáže diela nevykonával na stavbe stavebný dozor, a že obec L. použije ním vystavenú faktúru z 24. novembra 2017, č. XXX/XXXX, na sumu 3.240,- € a ním poskytnutý súpis prác stavebného dozoru ako podklad na vyplatenie časti NFP z prostriedkov Kohézneho fondu, a preto sa jedná o úmyselné konanie obžalovaného.

20. Odvolací súd sa však stotožnil s odvolacom námietkou obvineného Ing. D. Č., PhD., ktorá sa týkala nesprávneho určenia výšky neoprávnene vyplatenej časti NFP z prostriedkov Kohézneho fondu a z prostriedkov štátneho rozpočtu a obce L..

21. Prvostupňový súd pri jej určení vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. Ivana Čierneho z 20. októbra 2021, č. XXX/XXXX, a dospel k záveru, že dôvodná mohla byť fakturácia činnosti stavebného dozoru maximálne za 3 dni (pomerná časť = 216,- €), výška neoprávnene vyplateného NFP predstavuje sumu 2.872,80 € (95% z neoprávnene fakturovanej sumy 3.024,- €) s tým, že finančné prostriedky z Kohézneho fondu EÚ tvoria sumu 2.441,88 € (85%) a finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu tvoria sumu 430,92 € (15%). V tomto rozsahu možno teda vyplatený NFP považovať za použitý na iný, než určený účel.

22. Tento skutkový a právny záver prvostupňového súdu je však v rozpore s predchádzajúcou časťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorej prvostupňový súd uvádza, že obžalovaný svoju obhajobu postavil na fiktívnom rozlišovaní tzv. trvalého a občasného stavebného dozoru. Žiadne rozlišovanie v tomto smere však právna úprava nepozná. V konečnom dôsledku je však irelevantné, či malo ísť o občasný alebo trvalý stavebný dozor. Každý stavebný dozor sa musí robiť riadne. Ak by teda bol zmluvnými stranami dohodnutý „stály“ stavebný dozor, neznamena to, že osoba vykonávajúca túto odbornú činnosť musí byť na stavenisku nonstop. Obdobne pri výkone „občasného“ stavebného dozoru zasa nestačí, ak tam bude taká osoba len v rozsahu zmluvne dohodnutých hodín. Podstatným je, aby bol stavebný dozor realizovaný v čase, keď sa na stavenisku deje niečo dôležité, na čo je potrebné odborne dozerieť.

23. Vo vyššie uvedenom kontexte považuje odvolací súd za podstatné upriamiť pozornosť na nasledovné skutočnosti:

24. Podľa čl. III. ods. 1 mandátnej zmluvy mal mandatár stavebný dozor vykonávať podľa potreby stavby priamo na stavbe. Túto skutočnosť vo svojich výpovediach potvrdili aj obžalovaní Š. R. a Ing. D. Č., PhD., ako skutočnú vôľu zmluvných strán.

25. Podľa čl. IV. mandátnej zmluvy sa mandatár zaviazal, že vykoná predmet dojednaný v rozsahu a obsahu čl. II. mandátnej zmluvy (stavebný dozor na stavbe: Q. N. H. O. L.) v priebehu stavby od 1. marca 2017 do 30. októbra 2017.

26. Dodatkou k mandátnej zmluve prišlo k zmene čl. IV. mandátnej zmluvy tak, že sa mandatár zaviazal, že vykoná predmet dojednaný v rozsahu a obsahu čl. II. mandátnej zmluvy (stavebný dozor na stavbe: Q. N. H. O. L.) súčasne s výstavbou zberného dvora v rozsahu 45 kalendárnych dní od zahájenia stavebných prác, pričom predpokladaný termín realizácie stavebných prác je od 3/2017 do 10/2017.

27. Z vyššie uvedeného dodatku k mandátnej zmluve je zrejmé, že stavebný dozor mal mandatár vykonávať len počas 45 dní niekedy v období od marca 2017 do októbra 2017 (nejednalo sa o čas plnenia 243 kalendárnych dní), keďže v tom čase nebolo zrejmé, kedy zhotoviteľ zahájí stavebné práce.

28. Mandatár tak v zmysle mandátnej zmluvy a dodatku k mandátnej zmluve nebol povinný vykonávať stavebný dozor osem mesiacov a z nich sa 45 dní osobne dostaviť na stavbu, ale stavebný dozor mal byť vykonávaný 45 dní počas tohto obdobia od zahájenia stavebných prác do ich ukončenia. Z tohto dôvodu nemožno 45 dní považovať za dni, počas ktorých sa mal mandatár osobne nachádzať na stavenisku, ale za dni, počas ktorých mal mandatár stavebný dozor vykonávať, a to bez ohľadu na formu jeho výkonu.

29. Obdobným spôsobom je dohodnutý termín plnenia aj v zmluve o dielo z 20. januára 2017 uzatvorenej medzi objednávateľom obcou L. a zhotoviteľom spol. R. V. s. r. o., v čl. III. ods. 1, podľa ktorého sa zhotoviteľ zaväzuje, že vypracuje a dodá predmet zmluvy uvedený v čl. II. tejto zmluvy v lehote zhotovenia stavby 45 kalendárnych dní odo dňa odovzdania a prevzatia staveniska zhotoviteľom.

30. Predmetné ustanovenia zmluvy o dielo a mandátnej zmluvy museli korešpondovať, pretože stavebný dozor mohol byť vykonávaný len v prípade, keď sa začne s výkonom stavebných prác a mohol trvať len po dobu výkonu stavebných prác, teda 45 dní.

31. Na uvedenom závere nič nemení ani čl. III. ods. 5 mandátnej zmluvy, podľa ktorého mandatár bude vykonávať svoju činnosť na stavbe formou „trvalého stavebného dozoru“, t. j. v priebehu celej doby prípravy a výkonu prác súvisiacich s jej realizáciou, a to v čase podľa potreby prítomnosti mandatára na stavbe.

32. Slovné spojenie „trvalý stavebný dozor“ tak možno v zmysle predmetného článku mandátnej zmluvy

vyložiť, ako výkon stavebného dozoru počas prípravy a výkonu stavebných prác, avšak (s reálnou prítomnosťou na stavenisku) v čase podľa potreby prítomnosti mandátára na stavbe.

33. Zároveň nemožno opomenúť, že predmetná mandátna zmluva, vrátane dodatku k mandátnej zmluve obsahovali viacero chýb, čo podporuje výpoveď obžalovaného Ing. D. Č., PhD., že sa jednalo o zmluvu z internetu, ktorá bola upravovaná pre potreby obce L..

34. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje skutkový záver prvostupňového súdu o neoprávnene vyplatení časti NFP vo výške 2.872,80 € (2.441,88 € z prostriedkov Kohézneho fondu a 430,92 € z prostriedkov štátneho rozpočtu) uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku za nesprávny.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené pochybenia prvostupňového súdu odvolací súd vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., zrušil napadnutý rozsudok v časti, ktorou bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 a vec v tejto časti vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

36. Úlohou prvostupňového súdu bude opätovne ustáliť výšku neoprávnene vyplatení časti NFP obci L., a za týmto účelom posúdiť, zohľadňujúc ustanovenia § 571 ods. 1, ods. 2 a § 572 Obchodného zákonníka a relevantné ustanovenia mandátnej zmluvy a jej dodatku, či výkon stavebného dozoru na stavbe Q.Ý. N. H. O. L. možno rozdeliť podľa charakteru jednotlivých stavebných prác na viaceré etapy, v ktorých bol obžalovaný povinný, v zmysle riadneho splnenia záväzku mandátnej zmluvy a jej dodatku, stavebný dozor vykonať alebo nie. V prípade pozitívneho zistenia prvostupňového súdu je prvostupňový súd povinný posúdiť, na akú časť odmeny dohodnutej v mandátnej zmluve mal obžalovaný oprávnený nárok.

37. Keďže odvolací súd sa čiastočne stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného Ing. D. Č. PhD., ktoré sa týkali výšky spôsobenej škody, v dôsledku čoho odvolací súd vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., zrušil výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, bolo nadbytočné v odvolacom konaní vykonávať nové znalecké dokazovanie k tej istej skutkovej okolnosti (výške škody). Z tohto dôvodu súd odmietol návrh obžalovaného Ing. D. Č., PhD., na doplnenie dokazovania vykonaním nového znaleckého posudku k výške spôsobenej škody.

K odvolaniu prokurátora

38. Prokurátor voči výroku o oslobodení obžalovaného Š. R. spod podanej obžaloby pre skutok 2. obžaloby namieta, že pokiaľ obžalovaný Š. R. obžalovaného Ing. D. Č., PhD., neevidoval v čase jeho prítomnosti na stavbe, bol uzročený s tým, že výkon stavebného dozoru na Q. N. L. neprebíha tak, ako to obžalovaný Ing. D. Č., PhD., deklaroval, a v dôsledku uvedeného obec L. vyplatila spol. F. I. s. r. o. požadovaný honorár financovaný zo zdrojov EÚ a rozpočtu SR. Zároveň uvádza, že obžalovaný Š. R. ako jediná osoba konajúca za prijímateľa NFP bol zodpovedný za priebeh a výsledok stavebných prác vrátane stavebného dozoru, pretože v žiadostiach o jednotlivé platby písomne deklaroval, že ním predkladané písomnosti, ako prílohy ŽoP poskytovateľovi NFP sú pravdivé a zodpovedajú realite.

39. Výrok o oslobodení obžalovaného Š. R. spod podanej obžaloby prvostupňový súd odôvodnil tým, že vo vzťahu k tomuto skutku obžaloby nebolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že obžalovaný (ako starosta obce L.) úmyselne predložil na SAŽP faktúru za stavebný dozor (vystavenú obžalovaným Č.) ako doklad preukazujúci oprávnený výdavok súvisiaci s výstavbou zberného dvora, viediac, že táto faktúra je nesprávna, t. j. že je vystavená za riadne nevykonané práce, úmyselne použil túto časť NFP (3.240,- €) na iný, než určený účel a úmyselne vylákal od SAŽP časť NFP tým, že úmyselne uviedol SAŽP do omylu v otázke splnenia podmienok na vyplatenie NFP. Prokurátor najmä nepreukázal vedomosť obžalovaného o tom, že faktúra za stavebný dozor vo výške 3.240,- € je neoprávnená, t. j. že stavebný dozor nebol vykonaný riadne. V zásade platí, že žiaden starosta obce či primátor mesta nie je povinný osobne dohliadať na výkon a priebeh stavebných prác a už vôbec nie je povinný dohliadať na riadny výkon prác (služieb) stavebného dozoru.

40. Odvolací súd, zohľadňujúc odvolacie námietky prokurátora, dospel k záveru, že prvostupňový súd sa dostatočne nezaoberal hodnotením dokazovania v otázke, či obžalovaný Š. R. mal vedomosť o tom, že stavebný dozor obžalovaným Ing. D. Č., PhD. nebol vykonaný riadne (v celom dohodnutom zmluvnom rozsahu), alebo nie.

41. Z vykonaného dokazovania (výpovede obžalovaného Ing. D. Č., PhD.) vyplynulo, že obžalovaný

Ing. D. Č., PhD., nevykonával stavebný dozor na zbernom dvore pri realizácii betonárskych stavebných prác, pretože mu stavenisko v tom čase ešte nebolo odovzdané.

42. Obžalovaný Š. R. bol počas výkonu betonárskych stavebných prác na dovolenke, a preto objektívne nemohol byť prítomný na stavenisku počas výkonu betonárskych prác, ktoré podľa znaleckého posudku neboli vykonané riadne podľa projektovej dokumentácie.

43. Skutková veta napadnutého rozsudku zakladá trestnú zodpovednosť obžalovaného Š. R. na predložení žiadosti o platbu č. XXXXXXBXXXXXXXX s faktúrou spoločnosti F. I., s.r.o., z 24. novembra 2017, č. XXX/XXXX, na sumu 3.240,- € za dodanie prác stavebného dozoru s vedomosťou obžalovaného, že dodanie časti prác stavebného dozoru je fiktívne.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené je podstatným skutkovým zistením, ktorým sa prvostupňový súd zaoberal nedostatočne, či obžalovaný Š. R. mal vedomosť, že betonárske práce na zbernom dvore počas jeho dovolenky boli vykonané bez stavebného dozoru Ing. D. Č., PhD., alebo nie, pretože prílohou faktúry spol. F. I. s.r.o., z 24. novembra 2017, č. XXX/XXXX bol aj chronologický súpis prác stavebného dozoru, ktorým obžalovaný Ing. D. Č., PhD., deklaroval výkon stavebného dozoru v celom dohodnutom rozsahu.

45. V dôsledku vyššie uvedeného sú dané pochybnosti o správnosti skutkových zistení prvostupňového súdu týkajúcich sa vedomosti obžalovaného Š. R. o rozsahu vykonaných prác stavebného dozoru obžalovaným Ing. D. Č., PhD., ktoré je prvostupňový súd povinný pri hodnotení vykonaného dokazovania opätovne posúdiť.

46. Prokurátor voči výroku o oslobodení obžalovaného Ing. D. Č., PhD., spod podanej obžaloby pre skutok 1. namieta, že na základe konania obžalovaného Ing. D. Č., PhD., obžalovaný Š. R. predložil žiadosť o platbu obsahujúcu aj také relevantné prílohy k priebehu stavby, ktoré deklarovali výkon prác a dodávky tovaru, ktoré neboli zrealizované.

47. Výrok o oslobodení obžalovaného Ing. D. Č., PhD., spod podanej obžaloby pre skutok 1. prvostupňový súd odôvodnil tým, že v bode 1. obžaloby mala byť nepravdivým dokladom faktúra medzi hlavným dodávateľom stavby (R. V., s.r.o.) a obcou (táto faktúra v opise skutku nie je ani uvedená), pričom obžalovaný Ing. D. Č., PhD., mal potvrdiť (na iných dokladoch) riadnu realizáciu fakturovaných prác. Konanie obžalovaného Ing. D. Č., PhD., teda bolo len podporným pre prípad preskúmavania dôvodnosti subdodávateľskej faktúry. V tejto súvislosti súd pripomína, že ani prokurátor neoznačil obžalovaného Ing. D. Č., PhD., v bode 1. obžaloby za páchatel'a (na rozdiel od bodu 2.), ale len za pomocníka. Činnosť obžalovaného Ing. D. Č., PhD., opísaná v bode 1. je síce nekalá, ale (sama osebe) nie trestná.

48. Odôvodnenie prvostupňového súdu v tejto časti považuje odvolací súd za nedostatočné a nepreskúmateľné. Prvostupňový súd je na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní oprávnený, v prípade potreby a pri zachovaní totožnosti skutku, upraviť skutok uvedený v obžalobe tak, aby zodpovedal dokazovaniu vykonanému na hlavnom pojednávaní a podľa § 278 ods. 3 Trestného poriadku súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe, a preto je irelevantné, či prokurátor obžalovaného Ing. D. Č., PhD., v podanej obžalobe označil za páchatel'a alebo účastníka stíhanej trestnej činnosti.

49. V žiadosti o platbu z 12. apríla 2018 obec L. deklarovala výdavky určené na preplatenie v celkovej výške 177 122,63 € na podklade faktúry č. 1017038 (za vykonanie diela) a faktúry č. XXX/XXXX (za výkon stavebného dozoru). Prílohou predmetnej žiadosti bol okrem iného aj súpis stavebných prác, na ktorý odkazuje aj faktúra spol. R. V., s.r.o., obci L. z 20. novembra 2017, č. XXXXXXXX na sumu 173 882,63 €. Relevantný je najmä súpis stavebných prác - spevnené plochy (č. l. 1194), na ktorom figuruje aj pečiatka spoločnosti F. I. s.r.o. s podpisom obžalovaného Ing. D. Č., PhD.

50. Prvostupňový súd sa s touto skutkovou okolnosťou dôsledne nezaoberal a neuviedol, aký význam mala pečiatka spol. F. I., s.r.o. a podpis obžalovaného Ing. D. Č., PhD., na súpise stavebných prác pre poskytnutie nenávratného finančného príspevku obci L., keďže obžalovaný deklaroval výkon konkrétnych stavebných prác, ktoré podľa vlastnej výpovede neskontroloval, pričom bolo preukázané, že tieto práce boli vykonané v rozpore s projektovou dokumentáciou.

51. Obdobné nedostatky odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu možno vzťahovať aj na ďalšie listiny uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., v bode 1. obžaloby, a to potvrdenie záznamu z odovzdania a prevzatia staveniska - diela „Q. N. L.“, potvrdenie fiktívnych zápisov v stavebnom denníku stavby „Q. N. L.“, potvrdenie protokolu o prevzatí

diela a vystavenie čestného prehlásenia.

52. Prvostupňový súd opomenul dostatočne odôvodniť, či potvrdenie súpisu stavebných prác, ako aj ďalších listín, obžalovaným Ing. D. Č., PhD., bolo potrebné pre poskytnutie nenávratného finančného príspevku alebo nie. Záver o tom, že konanie obžalovaného Ing. D. Č., PhD., malo len podporný charakter je preto nejednoznačný a neumožňuje súdu urobiť relevantný záver o tom, či možno konanie obžalovaného popísané v bode 1. podanej obžaloby považovať za trestný čin.

53. Prokurátor voči výroku o oslobodení obžalovaného Ing. C. M. spod podanej obžaloby pre skutok 1. namieta, že z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že to bol práve obžalovaný Ing. C. M., ktorý celý projekt riadil, zabezpečoval výber niektorých zo subjektov na výstavbu Q. N. L., usmerňoval a koordinoval jednotlivé stavebné práce, zadával pokyny na spracovanie časti stavebnej a zmluvnej dokumentácie, dokonca aj pokyny na jej prepracovanie, hoci táto dokumentácia niekedy nezodpovedala realite. V tejto súvislosti poukázal na výpovede svedka A. R., svedka N. H., svedka E. E., a svedkov Ing. D. N., G. G., W. Q., C. G., D. Č., C. C., B. L., A. L. a C. H. Obžalovaný Ing. C. M. vedel, že stavba, realizáciu ktorej riadil, neprebíha v súlade s projektovou dokumentáciou, najmä, že nie sú dodané a použité 2 deklarované, tzv. kari siete, štrkodrt' a stavebný dozor, a napriek tomu zabezpečoval deklarovanie riadneho priebehu stavby, pritom v tomto smere usmerňoval najmä N. H. vrátane prepisovania stavebného denníka a zmluvnej dokumentácie tak, aby tieto deklarovali skutočnosti, ktoré neboli v súlade s ich skutočným stavom.

54. Výrok o oslobodení obžalovaného Ing. C. M. spod podanej obžaloby prvostupňový súd odôvodnil tým, že všetky podstatné listiny súvisiace s poskytnutím a čerpaním NFP podpisoval v mene obce L. jej starosta (obžalovaný R.). V rámci čerpania NFP obec L. preukazovala oprávnenosť vynaložených výdavkov faktúrami, ktoré boli voči obci L. (objednávateľ diela) vystavené zo strany dodávateľských subjektov a ktoré obec L. riadne uhradila. V konaní nebola preukázaná osobná účasť obžalovaného Ing. C. M. na nejakom úkone, ktorý by bolo možné (pri zachovaní totožnosti skutku v bode 1.) pričítať obžalovanému Ing. C. M., ako jeho vlastné úmyselné konanie s trestnoprávnymi dôsledkami. Obaja majitelia (spoločníci) spoločnosti X Y, s.r.o., (svedok G., svedok Q.) potvrdili, že obžalovaný Ing. C. M. nekonal v mene ich spoločnosti, len im „dohodil“ predmetnú obchodnú zákazku. Vo vzťahu k jeho občasnej prítomnosti na stavbe možno akceptovať vysvetlenie obžalovaného M., ktorý poukazoval na svoj záujem na riadnej realizácii stavby, ktorú sprostredkoval. Nebolo teda preukázané, že obžalovaný M. (v zmysle opisu skutku v bode 1. obžaloby) vystavil v mene spoločnosti X Y, s.r.o., faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2017 a predložil ju spoločnosti R. V, s.r.o. Rovnako nebolo preukázané, že obžalovaný M. vedel o tom, že fakturované práce neboli (zo strany subdodávateľa H. E., s.r.o.) riadne vykonané. O priamej účasti obžalovaného Ing. C. M. na vopred uváženej dohode o podvodnom a zámernom nezapracovaní časti stavebného materiálu (v rozpore s projektovou dokumentáciou) vypovedal svedok H. (konateľ H. E., s.r.o.). Jeho verziu o existencii takej dohody však jej ďalší údajní účastníci (obžalovaný M., svedok G.) nepotvrdili, ale výslovne popreli. Svedok E., ktorý v prípravnom konaní tvrdil, že počul vyjadrenie obžalovaného M. smerom k svedkovi G. ohľadom počtu kari-sietí, už o tom na hlavnom pojednávaní spontánne nevypovedal a až po prečítaní tejto časti jeho výpovede sa priklonil k svojmu vyjadreniu z minulosti. Za takejto dôkaznej situácie súd nemôže konštatovať jednoznačné preukázanie vedomosti obžalovaného Ing. C. M. o riadnom nedodaní stavebného materiálu či o nesprávnej fakturácii.

55. Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené úvahy prvostupňového súdu, rešpektujúc zásadu voľného hodnotenia dokazovania podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, nevykazujú žiadne logické nedostatky, ktoré by spochybňovali správnosť záveru prvostupňového súdu.

56. Prokurátor bez dôvodných pochybností nepreukázal, že obžalovaný Ing. C. M. sa dopustil trestnoprávne relevantného konania, ktoré sa mu v obžalobe kládlo za vinu, konkrétne, že by obžalovaný Ing. C. M. vedel o vadách diela a predkladal niektoré z listín predložených obcou L. na čerpanie nenávratného finančného príspevku, alebo priamo zadával pokyny na nevykonanie niektorých stavebných prác. Aj keď svedok H. o takomto konaní obžalovaného vypovedal, jeho tvrdenie poprel okrem obžalovaného Ing. C. M. aj svedok G., ktorý mal byť pri ich dohode prítomný. Výpoveď svedka E. vyhodnotil súd prvého stupňa ako nevierohodnú, keďže na hlavnom pojednávaní si svedok na tieto skutočnosti už nepamätal. Rovnako výpoveď svedka R. a ním tvrdených machináciách pri verejnom obstarávaní nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Svedkovia Ing. D. N., G. G. a W. Q. vypovedali o sprostredkovateľskej úlohe obžalovaného Ing. C. M. medzi spol. R. V s.r.o. a X Y s.r.o.

Svedok C.U. G. uviedol, že s obžalovaným C. M. o betonáži nekomunikoval a svedkovia D. Č.Ý., C. C., B. L., A. L. a C. H. obžalovaného nepoznali.

57. Prokurátor tak v prípade obžalovaného Ing. C.U. M. neunesol dôkazné bremeno, pretože dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný Ing. C. M. dal v rozpore s projektovou dokumentáciou pokyn na nevykonanie časti betonárskych prác, alebo že by podpisoval alebo predkladal listiny, týkajúce sa diela Q. N. O. L..

58. Prokurátor vzniesol voči výroku, ktorým bol obžalovaný Ing. D. Č., PhD., uznaný za vinného, námietku, ktorou poukázal na nesprávnosť právnej časti (právnej vety a právnej kvalifikácie) napadnutého rozsudku, keď namietol, že konanie obžalovaného nebolo právne posúdené aj ako trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu neexistujúcej výšky škody, pretože u tohto trestného činu, rovnako ako u trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona, v týchto základných skutkových podstatách škoda nie je ich znakom.

59. Prvostupňový súd k tomu v napadnutom rozsudku uviedol, že odhliadnuc od toho, či obžalovaný (iný subjekt, než žiadateľ o NFP) bol spôsobilý byť páchatelom tohto trestného činu, je potrebné poukázať na výšku škody, ktorá mala byť (v zmysle obžaloby) týmto činom spôsobená. Čiastka 430,92 € totiž nedosahuje výšku malej škody (§ 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona), ktorá je hraničným znakom pre naplnenie základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu (§ 225 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 125 ods. 2 Trestného zákona). Vzhľadom na to, obžalovaný svojím konaním v bode 2. obžaloby nespáchal prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu subvenčného podvodu dopustí ten, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nesplňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia.

Podľa § 125 ods. 2 Trestného zákona ak tento zákon v osobitnej časti vyžaduje v základnej skutkovej podstate spôsobenie škody ako majetkový následok trestného činu a neuvádza jej výšku, má sa za to, že musí byť spôsobená aspoň škoda malá.

60. Z ustanovenia § 225 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že škoda nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu, a preto nemožno na toto ustanovenie aplikovať ani § 125 ods. 2 Trestného zákona. Odvolací súd sa tak stotožnil s právnou argumentáciou prokurátora, že pre naplnenie základnej skutkovej podstaty trestného činu subvenčného podvodu nie je výška škody relevantná.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., a obžalovanému Š. R. a vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju vo vzťahu k obžalovanému Ing. D. Č., PhD., a obžalovanému Š. R. v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému Ing. C. M. zostal nedotknutý.

62. Úlohou prvostupňového súdu, pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, bude opätovne vyhodnotiť vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní a vyvarovať sa vytýkaných nedostatkov a v prípade uznania viny za stíhaný skutok tento správne právne kvalifikovať, pričom v prípade potreby je prvostupňový súd oprávnený doplniť doposiaľ vykonané dokazovanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.